

Poveste

Constanța Buzea

În cerul norilor de ceață
Am mâzgălit și eu un nor,
Pe care l-a-nghițit o rață
Zburând către Ecuator.

Din țara norilor mă-ntorc
De dragul vostru, pușlamale,
Călare pe un galben porc
Împodobit cu portocale.

Vin cu trăsura și cu trenul
Pufnind în abur alb-lăptos,
Bagajul meu este refrenul
Acestui cântec somnoros.

Pe drum am luat un guturai
Și-am strănutat până la stele,
Morișca morii de mălai
S-a rupt de suflul gurii mele.

Acolo-n țara din înalt
Dacă te uiți se vede bine
Un cal cu ochii de smarald
Și-un cal cu ochii de rubine.

Trăsurile sunt răsturnate,
Pe drum potcoavele sunt roase
Corăbii naufragiate -
Genele voastre somnoroase.